

p. 2 ust. 1 i 2, art. 38 lit. b, art. 50 ust. 2 lit. c, art. 84 ust. 1 i art. 105 ust. 3.

Art. 4. (1) Zaopatrzenia emerytalne i inne świadczenia, przyznane na mocy ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w służbie czynnej mieli prawo do uposażenia, wolnego od państwowego podatku dochodowego, oraz zaopatrzenia emerytalne i inne świadczenia, przyznane z mocy tejże ustawy wdowom i sierotom po nich, są wolne od państwowego podatku dochodowego.

(2) Postanowienia ust. 1 stosują się pod temi samymi warunkami do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i monopolów państwowych oraz do pozostałych po nich rodzin.

Art. 5. (1) Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

(2) Zarazem upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszymi przepisami i niniejszym rozporządzeniem.

Art. 6. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem postanowień art. 1 p. 1, 3, 4, 9, 10, 12 do 16, 18, 21, 22, 26, 33 do 36, 38 do 44, 46 do 48, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

(2) Postanowienia art. 1 p. 6, skreślające w art. 7 ust. 6 lit. b ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. wyrazy: „podlegające zaliczeniu do wysługi emerytalnej”, postanowienia art. 1 p. 20, wprowadzające do art. 37 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. jako nowy przepis punkt 7, i postanowienia art. 1 p. 28, rozciągające zakres działania tego przepisu na zawodowych wojskowych, uzyskują moc obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Pocht i Telegrafów: *Kaliński*

669.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

w sprawie zmiany ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) o zaopatrzeniu inwalidzkim ulega następującym zmianom:

1) W art. 2 ust. 1 wyrazy: „lub okaleczenia na skutek” zastępuje się wyrazami: „z powodu choroby lub kalectwa, nabytych wskutek”;

2) W art. 2 ust. 2 lit. a wyrazy: „lub okaleczenia na skutek” zastępuje się wyrazami: „z powodu choroby lub kalectwa, nabytych wskutek”;

3) Art. 2 ust. 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) członków organizacji Przynależności Wojskowej, którzy doznali uszkodzenia zdrowia z powodu choroby lub kalectwa, jeżeli to uszkodzenie zdrowia spowodowało utratę zdolności zarobkowej i zostało nabyte wskutek urazu, doznanego w czasie zajęć wojskowych, spełnianych na zarządzenie i pod nadzorem instruktora Przynależności Wojskowej, powołanego do tego przez władze wojskowe.”;

4) W art. 3 ust. 1 lit. c skreśla się wyraz: „inwalida”;

5) Art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Za pozostałych po inwalidach wojskowych uważa się osoby, wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile odnośne małżeństwo lub ojcostwo powstało przed doznaniem przez inwalidę uszkodzenia zdrowia; jednak dzieci, pochodzące z małżeństwa, zawartego przez inwalidę przed doznaniem przezeń uszkodzenia zdrowia są uprawnione do zaopatrzenia z niniejszej ustawy.”;

6) Art. 5 ust. 2 skreśla się;

7) Po art. 5 dodaje się nowy artykuł jako 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Uszkodzeniem zdrowia jest upośledzenie pewnych funkcji organizmu, spowodowane przez chorobę lub kalectwo.

Utratę zdolności zarobkowej w rozumieniu niniejszej ustawy stanowi zmniejszenie się możliwości zarobkowych, spowodowane:

a) uszkodzeniem zdrowia, powstałym bez własnej winy w czasie i w związku przyczynowym ze służbą wojskową,

b) samem tylko pogorszeniem się uszkodzenia zdrowia, które to pogorszenie nastąpiło bez własnej winy w związku przyczynowym ze służbą wojskową, jeżeli to uszkodzenie zdrowia istniało już przed wstąpieniem do służby wojskowej, lub powstało niezależnie od niej w czasie jej pełnienia.

Ogólną utratę zdolności zarobkowej w rozumieniu niniejszej ustawy stanowi zmniejszenie się możliwości zarobkowych, spowodowane uszkodzeniem zdrowia, które istniało już przed wstąpieniem do służby wojskowej, lub powstało niezależnie od tej służby w czasie jej pełnienia, o ile to uszkodzenie uległo pogorszeniu bez własnej winy w związku przyczynowym ze służbą wojskową; w razie współistnienia także uszkodzeń zdrowia, określonych w ust. 2 lit. a niniejszego artykułu, uwzględnia się je łącznie przy określaniu stopnia ogólnej utraty zdolności zarobkowej.

Służbę wojskową w rozumieniu niniejszej ustawy stanowi służba, określona w art. 2.;

8) Art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Do orzekania o związku przyczynowym uszkodzenia zdrowia ze służbą wojskową oraz o stopniu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej tem uszkodzeniem, wreszcie o stopniu winy, powodującej uszkodzenie, są powołane: w pierwszej instancji inwalidzkie komisje rewizyjno-lekarskie, a w drugiej i ostatniej instancji inwalidzkie komisje odwoławcze. Orzeczenia inwalidzkich komisji o uznaniu za inwalidów osób, które w chwili wydania orzeczenia nie posiadały obywatelstwa polskiego (art. 2 lit. c), lub zgłosiły roszczenia do zaopatrzenia po upływie terminu, określonego w art. 29, są nieważne.”;

9) W art. 6 ust. 2 po wyrazach: „i odwoławczych” umieszcza się przecinek, poczem dodaje się słowa: „ustali tabelę stanów chorobowych i warunki jej stosowania”;

10) W art. 6 ust. 2 po wyrazach: „działań wojennych art. 4)” umieszcza się następujące zdanie: „Orzeczenia tych władz o uznaniu za zaginione osób, których śmierć została już przedtem stwierdzona metryką śmierci lub orzeczeniem właściwego sądu o uznaniu za zmarłego, są nieważne.”;

11) W art. 7 ust. 1 wyrazy: „6-ciu miesięcy” zastępuje się wyrazami: „dwunastu miesięcy”;

12) W art. 7 ust. ostatnim po wyrazach: „może poddać” dodaje się wyraz: „jednorazowej”. Wyrazy: „wydane do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy” oraz przecinek, umieszczony po tych wyrazach, skreśla się;

13) W nagłówku tytułu III rozdziału 1 wyrazy: „Renty inwalidzkie” zastępuje się wyrazami: „Zaopatrzenie pieniężne inwalidów.”;

14) Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Rentę zasadniczą wymierza się w stosunku do stopnia utraty zdolności zarobkowej.”;

15) W art. 12 skreśla się wyrazy: „w związku ze służbą wojskową”;

16) W art. 13 ust. 1 wyrazy: „Inwalidzi, którzy utracili przynajmniej 45% swojej zdolności zarobkowej w związku przyczynowym ze służbą wojskową” zastępuje się wyrazami: „Inwalidzi z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą przynajmniej 45%”;

17) Art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Inwalidzi z ogólną utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą przynajmniej 65%, uprawnieni do zaopatrzenia pieniężnego (art. 10), a nieodpowiadający warunkom

ust. 1 niniejszego artykułu mogą otrzymać tytułem dodatku ciężko poszkodowanych 10 złotych.”;

18) W art. 14 ust. 1 po wyrazach: „względnie okaleczenia” dodaje się wyrazy: „(art. 5a ust. 2 lit. a i b i ust. 3)”;

19) Art. 15 ust. 2 p. 2 skreśla się;

20) Art. 15 ust. 3 p. 2 skreśla się;

21) W art. 15 ust. ostatnim skreśla się wyrazy: „stanowisk w zawodzie i”;

22) W art. 17 ust. 7 zdanie drugie zastępuje się następującymi zdaniami: „Przez czas przebywania zagranicą z zezwoleniem Ministra Skarbu na korzystanie z renty przysługuje osobom uprawnionym wymiar renty według klasy A. Wymiar renty za pierwszy rok przebywania zagranicą skutecznia się według klasy miejscowości zależnie od ostatniego miejsca zamieszkania przed wyjazdem z kraju.”;

23) W art. 19 ust. 1 i 2 dwukrotnie użytą liczbę: „30%” zastępuje się liczbą: „50%”;

24) Art. 19 ust. 4 i 6 skreśla się;

25) W art. 19 jako ustępy ostatnie umieszcza się następujące przepisy:

„Prawo do renty, określonej w niniejszym artykule, przysługuje wdowom, mającym na wychowaniu co najmniej jedno dziecko własne w wieku poniżej lat 15 z małżeństwa po poległym, zmarłym (zaginionym), oraz tym wdowom, które wskutek stałego, stwierdzonego przez urzędowego lekarza, uszkodzenia zdrowia utraciły więcej niż 66 i 2/3% zdolności zarobkowej.

Wdowy, które ukończyły 50 rok życia, mają prawo do zaopatrzenia bez względu na istnienie okoliczności, określonych w poprzednim ustępie.

Ponadto prawo do renty wdowiej w wymiarze 30% służy:

a) wdowom po osobach, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a, b i d oraz w ust. 2 lit. a,

b) wdowom po osobach, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e, mającym na utrzymaniu przynajmniej jedno własne dziecko z małżeństwa po poległym lub zmarłym (zaginionym), pobierające zaopatrzenie na podstawie art. 22.

Wymiar renty wdowiej w przypadkach, wymienionych w ust. poprzednim pod lit. a i b następuje według zasad ust. 1, 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.”;

26) W art. 22 ust. 4 po wyrazie: „psychicznej,” dodaje się wyrazy: „powstałej przed ukończeniem przez sierotę 18 roku życia,”;

27) Art. 22 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie: „Do wymiaru rent sierocych mają analogiczne zastosowanie postanowienia art. 19 ust. 3 i 4.”;

28) W art. 25 ust. 1 po wyrazach: „Rodzice” dodaje się wyrazy: „(art. 3 ust. 1 lit. e i f)”;

29) W art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„Rodzice inwalidy, którego śmierć nie pozostała w związku przyczynowym ze służbą wojskową, mają prawo do renty, jeżeli zachodzą wymogi, określone w ustępie poprzednim, a zmarły syn miał w chwili śmierci prawo do zaopatrzenia pieniężnego.

Podstawę wymiaru zaopatrzenia rodzicielskiego stanowi wówczas renta zasadnicza i dodatek kwalifikacyjny, obliczony od tej renty, jakie przysługiwały synowi w chwili śmierci.”;

30) Art. 25 ustęp ostatni skreśla się;

31) Art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Zaopatrzenia pieniężne z niniejszej ustawy wolne są od wszelkich podatków państwowych i samorządowych i podlegają zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu wyłącznie na podstawie postanowień niniejszego artykułu. Przepisy art. 574 i 575 Kodeksu Postępowania Cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934) nie będą stosowane.”;

32) W art. 27 ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach: „na ten cel przeznaczonych” dodaje się wyrazy: „oraz kosztów postępowania, przewidzianych w art. 7 ust. 1 i 2”;

33) Art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Roszczenia do zaopatrzenia z niniejszej ustawy muszą być zgłoszone pod rygorem utraty prawa:

1) przez inwalidów w ciągu jednego roku po rozwiązaniu stosunku czynnej służby wojskowej, w czasie której powstało lub uległo pogorszeniu uszkodzenie zdrowia, stanowiące podstawę roszczeń;

2) przez członków organizacji Przysposobienia Wojskowego w ciągu jednego roku od daty wypadku, który spowodował uszkodzenie zdrowia;

3) przez osoby, pozostałe po inwalidach, po poległych oraz po zmarłych w związku przyczynowym ze służbą wojskową przed upływem roku od dnia śmierci zmarłego, względnie poległego;

4) przez osoby, pozostałe po zaginionych bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych (art. 4 i 6) przed upływem roku od daty zawarcia pokoju lub faktycznego zakończenia działań wojennych, podczas których nastąpiło zaginięcie. Za dopełnienie obowiązku zgłoszenia roszczeń uważa się wniesienie do właściwej władzy podania o uznanie danej osoby za zaginioną.”;

34) W art. 29 ust. 2 wyrazy: „a w miejsce jej uzyskano orzeczenie sądowe” zastępuje się wyrazami: „lecz orzeczeniem sądowym” oraz dodaje się jako końcowe zdanie: „Bieg i upływ terminów do zgłaszania roszczenia, zakreślonych w ust. 1 p. 3 i w ust. 2 niniejszego artykułu następuje bez względu na datę uzyskania dowodu śmierci.”;

35) W art. 29 ust. 3 po wyrazach: „w ust. 1” dodaje się wyrazy: „p. 1, 2 i 3”; jako drugie zdanie tego ustępu dodaje się postanowienie: „Termin początkowy uprawnienia do zaopatrzenia w przypadkach, wymienionych w p. 3, regulują postanowienia art. 32.”;

36) Art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Prawo do zaopatrzenia z niniejszej ustawy gaśnie:

1) w razie śmierci osoby uprawnionej,

2) gdy osoba, uprawniona do zaopatrzenia, została skazana prawomocnym wyrokiem sądowym, orzekającym utratę praw publicznych.

Zgaśnięcie prawa do zaopatrzenia następuje, o ile czyn karygodny popełniony był:

a) przez inwalidę — po doznaniu uszkodzenia zdrowia, uzasadniającego roszczenie do zaopatrzenia,

b) przez pozostałego po inwalidzie, po poległym lub po zmarłym w związku przyczynowym ze służbą wojskową — po śmierci inwalidy, poległego lub zmarłego w związku przyczynowym ze służbą wojskową,

c) przez pozostałego po osobie, uznanej za zaginioną bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych (art. 4), — po zawarciu pokoju lub po faktycznym zakończeniu działań wojennych.”;

37) W art. 30 ust. 2 wyrazy: „zgaśnięcia prawa do pobierania renty” zastępuje się wyrazami: „zgaśnięcia prawa do zaopatrzenia”;

38) W art. 33 ust. 1 po wyrazach: „prawo do pobierania renty” dodaje się wyrazy: „i dodatków”;

39) W art. 33 ust. 1 lit. b dodaje się jako zdanie końcowe następujące postanowienie: „na ten czas ulegają zawieszeniu również wszystkie inne uprawnienia z niniejszej ustawy”;

40) Art. 33 ust. 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) inwalidom z ogólną utratą zdolności zarobkowej poniżej 45% oraz osobom, otrzymującym zaopatrzenie pieniężne według art. 19 i 22 niniejszej ustawy, właścicielom stałych warsztatów pracy na roli; za stały warsztat pracy na roli uważać należy, bez względu na sposób zagospodarowania i położenie, gospodarstwa o powierzchni co najmniej 5 ha użytkowej ziemi I-ej lub II-ej klasy, 6 ha III-ej klasy, 8 ha IV-ej klasy. Bliższe postanowienia co do zakwalifikowania gospodarstw, obejmujących ziemię, zaliczoną do kilku różnych klas z uwzględnieniem norm, wyżej podanych, oraz gospodarstw, obejmujących ziemię, zaliczoną do dalszych klas, jak również co do zakwalifikowania gospodarstw o specjalnym charakterze ze względu na sposób zagospodarowania (warzywnictwo, sadownictwo i t. p.) i położenie, będzie zawierało rozporządzenie wykonawcze. Przepis ten dotyczy inwalidów (wdów po nich i sierot), posiadających gospodarstwa rolne na mocy przepisów o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego lub z mocy ustawy z dn. 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1);”;

41) Art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Postanowienia ust. 1 lit. d i e niniejszego artykułu nie mają zastosowania do osób, otrzymujących zaopatrzenie pieniężne poza granicami państwa.”;

42) Art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „W przypadkach, wymienionych w ust. 1 lit. d i e niniejszego artykułu, przeniesienie po dniu 1 stycznia 1932 r. prawa własności warsztatu pracy, majątku nieruchomości lub przedsiębiorstwa, stanowiących źródło dochodu, na rzecz żony, rodziców, dzieci lub rodzeństwa nie ma wpływu na stosowanie postanowień ust. 1 lit. d i e niniejszego artykułu.”;

43) W art. 40 ust. 1 skreśla się wyrazy: „O ile koszty utrzymania przewyższają rentę, wynikłą stąd różnicę pokrywa Skarb Państwa.”;

44) Art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Przez czas pobytu w zakładzie leczniczym inwalida, o ile ma prawo do renty, otrzymuje 5% renty zasadniczej zupełnego inwalidy w wymiarze według miejscowości klasy A (art. 17).”;

45) W art. 40 ust. 3 po wyrazach: „art. 22 ust. 1” dodaje się wyrazy: „w wymiarze 30% (dla żony) i 20% (dla dziecka)”;

46) W art. 42 ust. 3 i ust. 5 skreśla się dwukrotnie użyte wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Skarbu”;

47) W art. 43 wyrazy: „z utratą ogólnej zdolności” zastępuje się wyrazami: „z ogólną utratą zdolności” i skreśla się wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Skarbu”;

48) W art. 52 ustęp ostatni po wyrazach: „niniejszej ustawy określone” przecinek zastępuje się kropką i skreśla się resztę zdania do wyrazów: „pobytu w nim” włącznie;

49) W art. 53 ust. 1 po wyrazach: „osób drugich” skreśla się przecinek, a wyrazy: „których kalectwo co najmniej w 15% pozostaje w przyczynowym związku ze służbą wojskową” zastępuje się wyrazami: „z utratą zdolności zarobkowej, uprawniającą do zaopatrzenia pieniężnego (art. 10)”;

ponadto dodaje się jako zdanie drugie postanowienie: „Minister Opieki Społecznej może zezwolić w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, na przyjęcie do „Domu Inwalidów” lub do zakładów opiekuńczych inwalidów, nieodpowiadających poprzednio podanym warunkom.”;

50) W art. 53 ust. 3 wyrazy: „20% renty zasadniczej” zastępuje się wyrazami: „25% renty zasadniczej, przysługującej danemu inwalidzie.”;

51) W art. 54 ust. 1 po wyrazach: „bez wezwania ze strony odnośnej władzy” skreśla się wyrazy: „i bez uzasadnionej przyczyny”;

52) Art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Pracodawcy w rolnictwie, przemyśle, handlu i komunikacji obowiązani są zatrudnić na każde 50 robotników i pracowników jednego inwalidę, na każde 100 — trzech inwalidów od 15% do 65% ogólnej utraty zdolności zarobkowej.”;

53) W art. 59 umieszcza się jako drugi ustęp postanowienie: „Obowiązkwowi, przewidzianemu w ustępie poprzednim, podlegają również pracodawcy, prowadzący roboty sezonowe: budowlane, ziemne, brukarskie, drogowe, kolejowe, wodne (budowlane, regulacyjne) oraz meljoracyjne.”;

54) Po art. 59 umieszcza się jako art. 59a postanowienie następujące:

„Art. 59a. Pracodawca może rozwiązać umowę o pracę z inwalidą, zatrudnionym w myśl poprzedniego artykułu, z winy inwalidy tylko w przypadkach, przewidzianych w art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323) oraz w art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324).”;

55) Art. 61 ustęp ostatni skreśla się;

56) Art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Osoby, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy nie zgłosiły roszczeń do zaopatrzenia w terminach, zakreślonych w art. 24 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195) i w art. 1 ustawy z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 229), oraz pozostali po osobach zaginionych w związku ze służbą wojskową, pełnioną przed dniem 19 marca 1921 r. (art. 4), którzy nie wniesli do dnia 31 grudnia 1930 r. do władzy, powołanej do orzekania o zaginięciu bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych, podania o uznanie danej osoby za zaginioną, nie mają prawa do zaopatrzenia ani według ustawy z dnia 18 marca 1921 r., ani według niniejszej ustawy.

Dla oceny skuteczności roszczeń, zgłoszonych przez osoby pozostałe, obojętne jest, czy śmierć poległego lub zmarłego wykazana została formalną metryką śmierci, czy też orzeczeniem sądownym o zaszłej śmierci (o uznaniu za zmarłego), jak również, czy uzyskanie przez pozostałych któregośkolwiek z tych dokumentów nastąpiło przed upływem czy też po upływie terminów, wyszczególnionych w ustępie poprzednim.

Do ustalenia terminu, od którego przysługuje zaopatrzenie pieniężne na zasadzie przepisów ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), o ile to ustalenie (prawomocne, względnie ostateczne) nie nastąpiło do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie postanowienia art. 29 niniejszej ustawy.”;

57) Art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Z dniem 31 marca 1934 r. zawieszają się prawo do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z utratą zdolności zarobkowej poniżej 25%, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e niniejszej ustawy, z wyjątkiem prawa do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów, pobierających dodatek na pielęgnację (art. 14).

Z dniem 31 marca 1934 r. obniża się o 10% rentę zasadniczą (art. 12) oraz zaopatrzenia pieniężne pozostałych (art. 19, 22, 25, 32). Postanowienie to nie dotyczy inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a, b i d oraz ust. 2 lit. a.

Upoważnia się Radę Ministrów do całkowitego lub częściowego uchylecia postanowień ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz do podwyższania na pewien czas lub na stałe norm, wynikających z postanowień art. 17 niniejszej ustawy, dla miejscowości klasy B i C.”;

58) Art. 78 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Osobom, które przed dniem 31 marca 1932 r. zgłosiły roszczenie do zaopatrzenia, przysługują zaopatrzenia pieniężne z niniejszej ustawy od dn. 1 października 1932 r. z wyjątkiem, przewidzianym w art. 61”.

Art. 2. Ilekroć w ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) użyto wyrażenia: „uszkodzenie zdrowia lub okaleczenie” należy umieścić w odpowiedniej liczbie i przypadku określenie: „uszkodzenie zdrowia z powodu choroby lub kalectwa”.

Art. 3. Osoby, które przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego nabyły prawo do zaopatrzenia pieniężnego na mocy ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238), zachowują to prawo po dniu 31 marca 1934 r. tylko wówczas, jeżeli odpowiadają postanowieniom tejże ustawy w brzmieniu rozporządzenia niniejszego.

Jednakże pozostali po inwalidach wojennych z utratą od 15% do 24% zdolności zarobkowej włącznie, zmarłych w czasie do dnia 31 marca 1934 r. bez związku przyczynowego ze służbą wojskową, mają prawo do zaopatrzenia, o ile odpowiadają warunkom art. 3, 19, 22 i 25 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) w brzmieniu rozporządzenia niniejszego.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Zarazem upoważnia się Ministra Opieki Społecznej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597) i rozporządzeniem niniejszym.

Art. 5. Postanowienia art. 1 p. 3, 5, 11, 17, 22, 23, 24, 25, 27, 36, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 48, 50, 52, 53 i 54 rozporządzenia niniejszego wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 r. Pozostałe postanowienia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 31 marca 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Piezacki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakonecznikow-Kukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

670.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 października 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 7¹ ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 554), zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku Nr. 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 561) wyrazy: „280 Wina owocowe i jagodowe — wszystko niemusujące” zastępuje się wyrazami: „281 Wina owocowe i jagodowe — wszystko niemusujące”.

Załącznik Nr. 2 do tegoż rozporządzenia uzupełnia się w sposób następujący:

Poz. tar. cel.	Nazwa towaru
394 pp. 2, 3	Dwunitrotoluol, dwunitrobenzol, dwunitronaftalin, dwunitrochlorobenzol
398 p. 2	Mono- i dwunitrofenol
399 p. 5	Kwasy: aminonaftolomonosulfonowy, aminonaftolodwusulfonowy
413	Ultramaryna; i t. d. (cała pozycja)
870 z p. 3	Cegły i płyty magnezytowe
1034 i uwaga	Węże giętkie metalowe i t. d. (cała pozycja)
1121	Aparaty i przyrządy elektryczne i t. d. (cała pozycja).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy towarów:

- objętych konwencją niemiecko-polską, dotyczącą Górnego Śląska, podpisaną w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371);
- objętych umowami o małym ruchu granicznym;
- objętych zwolnieniami od cła na mocy rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314);
- objętych przepisami o obrocie warunkowym, uszlachetniającym i reparacyjnym.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*